

Lederspeilet

Ledere utenfra:

Kriggeren

– Når du søker jobb i Norge er det min opplevelse at det ikke er det viktigste hvor flink du er, men hvem du kjenner. Dette er et veldig nettverksbasert land. Det liker jeg dårlig, sier Stuart Taylor (45) fra Doncaster, South Yorkshire i England.

Av **Baard Fiksdal**
redaksjonen@ukeavisen.no

Stuart Taylor har gått gradene i Norge. I dag er han HR-Direktør i sikkerhetskonsernet Nokas med ansvar for over 5.000 ansatte i Norge, Sverige og Danmark. Mannen har en sterk historie. Den starter med lidenskap og en stygg ulykke. Doncaster 1980: Stuart elsker fotball. Han gjør det hver dag. Trener. I time etter time. Å spille en hel dag til ende sammen med kompiser, er det beste som fins. Guttene er 11 år gamle. De har knapt tid til matpauser. Drømmen er å bli profesjonell fotballspiller, bli rik og berømt.

Stuart sykler sammen med en kompis på vei til trening. De er på småveiene i nabolaget. En bil kommer rett i mot. Sjøføren legger seg ut for å passere en parkert bil. Han treffer Stuart med et smell. Gutten blir kastet over taket, klasker i asfalten og blir liggende. Bevisstløs.

– Han er død, tenker kompisen og løper vettskremt etter hjelp.

Stuart ligger noen dager senere på sykehuset, mørbanket, men uten varige men. Han ligger og tenker: – Det var nære på. Jeg kunne ha dødd. Hva er det jeg vil med livet mitt? Hva er det jeg driver med?

Full skjerpings

– I de første skoleårene etter ulykken var jeg usikker på meg selv. Fotball og lek betydde alt. Skole var ikke så viktig. Det engelske skolesystemet begynner tidlig å måle deg. Jeg fikk dårligere vurderinger enn jeg syns at jeg fortjente. Jeg begynte å skjerpe meg.

– Jeg hadde noe å bevise og bøyd hodet. Pugget. Jeg husker disse fagene den dag i dag. Detaljene. Fysikk, kjemi, matte, andre fag. Å føle seg urettferdig behandlet er en sterk drivkraft i livet. Jeg har det slik ennå. Jeg har veldig lyst til å være blant de aller beste. Jeg ønsker å vinne.

Vi skal til et av de mest klassedelte land i verden. Vi skal til Doncaster og en del av England som levde av kull, jernbanen og nylon. Stuarts far er industriarbeider på en nylonfabrikk, moren er hjemmeverende og jobber deltid som kokk. Livet er fortettet i en liten tomannsbolig i et typisk engelsk boligstrøk. Det kryr av unger og alle kjenner alle. Familien med fire barn har så de klarer seg, men ikke mer. Skal man noe ekstra, som å dra på ferie, må det spares.

– Å tjene egne penger er viktig. Jeg hjalp faren min med småjobber og fra jeg var 12 gikk jeg med avisen, tidlig hver morgen. Da jeg fylte 16 fikk jeg jobben med å samle inn glass og stå i oppvasken på puben, to, tre ganger i uka, etter skolen. Som 18-åring ble jeg bartender og spedde på inntektene med å samle inn tippelapper og levere dem til en bookmaker. Drømmen var å gjøre militær karriere.

Stuarts bestefar, far, onkel og søster har alle

vært soldater. Dette dytter mannen i ryggen. Han herder seg fysisk og psykisk.

– Du vil aldri klare å bli offiser i forsvaret. Ordene kommer fra en lærer og pisker Stuart i ansiktet. At en gutt fra arbeiderklassen blir offiser skjedde nesten aldri. Stuart har dessuten for dårlige karakterer. En stund. Men han har vilje. Og pågangsmot.

The Royal Military Academy Sandhurst: Mannen står i døråpningen til det som kanskje kan bli et nytt liv. Målet er å bli elitesoldat og offiser. Men døråpningen er trang. Det er bare 1 av 500 søkere som kommer inn på krigsskolen

– Det gjør ikke noe. For den ene blir meg, tenker Stuart.

Opptaksprøvene pågår i fire dager og det er rikelig med fare for å bli avvist. Stuart vinner.

– Jeg kom inn på første forsøk og blir uteksaminert som 2. Lieutenant i The Prince of Wales's Own infantry i desember 1989.

Kjærlighet i Elverum

Elverum januar 1991: En av de viktigste årsakene til at utlendinger velger å slå seg ned i Norge er kjærlighet.

Stuart er på seks ukers vintertreningskurs i regi av Nato i Østerdalen. En frikveld går han og noen kompiser på diskoteket Alexis i Elverum. Nå ser han Kristin som studerer ved Høyskolen på Hedmark og er på byen med venninner. Stuart er dårlig til å danse, men nå får det briste eller bære.

– Dette var ikke noe å lure på. Det var kjærlighet ved første blick, forteller han. Under et år senere er Stuart og Kristin gift.

– Det er den beste avgjørelsen jeg har tatt i livet. Vi giftet oss høsten 1991 og har vært det siden. Vi har fått to unger som jeg forguder.

Stuart stiger i gradene i militæret, blir kaptein og nestsjef i et kompani. Stuart og Kristin – mann og kone – flytter til England. I 1993 kommer en tøff omstilling i det britiske forsvaret. 40.000 årsverk skal slankes bort. Stuart og Kristin går noen runder før de bestemmer seg for å forlate militæret og flytte til Norge.

– På det tidspunktet hadde jeg ansvar for 250 mann. Jeg satt meg som mål at jeg skulle få meg en jobb i Norge der jeg fikk ansvar for minst like mange innen 5 år, forteller Stuart.

Språkopplæring

Alle utlendinger som gjør karriere i Norge sier det samme: Lær deg språket så raskt som mulig.

Stuart starter med 250 gratis timer. Det er Norskopplæring for fremmedspråklige i regi av Ski kommune. Deretter går han på Folkeuniversitet i Storgata i Oslo. Her legger han ned mange timer og lærer språk tre timer hver dag, fire dager i uka. Bergens-testen (språkttest for utlendinger) ble avlagt og bestått på høyest nivå innen 1 år.

– Overgangen til det sivile samfunnet er krevende. Jeg fikk tre måneders lønn fra forsvaret til

Mini-CV

Stuart Taylor (45)

Stuart Taylor er gift og har to barn. Han kommer fra Doncaster, en industriby med 200 000 innbyggere i South Yorkshire i England.

Han er yngst av fire søsken, med far som fabrikkarbeider og mor som var hjemmeverende.

Han har yrkesmilitær utdannelse, samt BI-studier og har jobbet i norsk sikkerhetsbransje siden 1993. Er nå personalsjef i Nokas med ansvar for 6.000 medarbeidere.

Nokas er et ledende sikkerhetskonsern med virksomhet i Norge, Sverige og Danmark. Selskapet ble etablert i 1987 og har vært i kontinuerlig vekst siden oppstarten.

Bedriften leverer sikkerhet- og kontanthåndteringsløsninger til over 150.000 kunder og konsernet har totalt 7.500 medarbeidere fordelt på divisjonene Security, Safety, Systems og Cash Handling.

å omstille meg. Min opplevelse av norsk arbeidsliv er at når du søker jobb i Norge er ikke det viktigste hvor flink du er, men hvem du kjenner. Dette er et veldig nettverksbasert land, forteller Stuart. Gjennom sin svogers kontakter får han hjelp til å finne sin første jobb som vokter i sikkerhetsbransjen. OL på Lillehammer, 1994: Stuart går sene kvelder og tidlig morgen som vokter på Oslo Sentralstasjon (Oslo S). Stuart og kolleger hindrer OL-turister som ønsker å legge seg til å sove på jernbanestasjonen eller skape andre problemer. Stuart får stadig nye oppdrag, blir ofte satt på jobber som krever gode engelskkunnskaper, blant annet på den britiske ambassaden. Han vurderer å gjøre en karriere i politiet, men å begynne helt forfra, og ta politiskolen, var lite fristende.

– Jeg studerte isteden deltid på BI, samtidig som jeg jobbet som vokter i Verdisikring. Her ble jeg objektsleder på Ski Storsenter og senere områdeleder for alle kjøpesentrene i Oslo og omegn. Jeg tok også flere verdifulle kurs og seminarer i regi av NHO Service. I 1999 ble jeg HR-sjef for vaktdivisjon i Falken. Og i 2002 takket jeg ja til å bygge opp HR-avdelingen i Hafslund Sikkerhet, før jeg kom til jobben som HR-sjef i Vakt Service, nå Nokas. Dette har vært et sant eventyr, forteller Stuart. Han ble HR Direktør for Security divisjonen i 2010 og er nå HR Direktør Skandinavia for Security, Safety og systems divisjonene.

FOTO:BAARDFIKSDAL

Fra elitesoldat til oldboys-fotball

Underveis bærer Stuart på sin gamle drøm om å bli elitesoldat. Han prøver en gang til. Denne gangen starter han på opptaksprøvene til norske spesialstyrker.

Sommeren 2004: - Jeg hadde trent knallhardt og var kommet midtveis i opptaksprøvene. Da kom tvilen. Hva er det du prøver å bevise, dette er du ferdig med sa jeg til meg selv, også trakk jeg meg. Jeg dro rett hjem, slo på TV-en og så England tape kvartfinalen mot Portugal i fotball-EM. Etter det var det bare en vei for meg: Fokus på rollen min i HR.

Stuart elsker fortsatt fotball, men mannen har et problem. Han er en forferdelig dårlig taper. Det er alltid maks innsats. Og tårer hvis det blir tap.

- Jeg måtte utvikle en teknikk for å bli en bedre taper. Den teknikken bruker jeg fortsatt. Jeg tenker gjennom alle feilene jeg har gjort i løpet av kampen. Bearbejder dem. Tenker gjennom hvilke feil som ble begått som jeg ikke kan klandres for. Dette hjelper.

Før var Stuart spiss. Nå står han i mål. Det reduserer faren for skader når han spiller oldboys. Mannen er dessuten keepertrener for Oppegård fotball og Oslo fotballkrets, og han har en sønn og en datter som er glad i spillet.

- Hvis England og Norge skal spille landskamp, hvem heier du da på?

Stuart Taylor (45) fra Doncaster, England traff kjærligheten på Elverum og gjorde nordmann av seg etter hvert. I dag er han HR-direktør i NOKAS.

«Jeg har måttet drikke uhorvelig mye kaffe for å bli den jeg er i dag»

- England. Det ligger i røttene mine. Jeg er stolt av å være både norsk og britisk. Men jeg er norsk statsborger.

- Hvorfor er du det?

- Jeg husker godt den dagen jeg skulle si fra meg mitt britiske statsborgerskap. Jeg gikk til ambassaden og damen i skranken ble stram i maska. Jeg tror ikke hun likte det jeg gjorde. - Kan jeg angre og bli britisk igjen, en gang i fremtiden, spurte jeg.

- Ja, du kan søke. Men det kan du bare gjøre en gang, svarte hun.

- Jeg kommer ikke til å ombestemme meg. Jeg trives godt med å være norsk. Det er viktig for meg å delta i samfunnet på lik linje med nordmenn. Jeg vil stemme ved valg og engasjere meg.

Kaffe og lytting må til

- Jeg kommer fra et autoritært system. Å begynne å lede nordmenn var en stor omstilling. Jeg var ikke vant til at de jeg skulle lede vil kreve en god forklaring på hvorfor de skulle gjøre slik eller slik. For å bli norsk, måtte jeg bli en bedre lytter. Jeg måtte anstrenge meg for å komme dit. Dessuten blir man norsk av å drikke kaffe. Det er veldig viktig del av sosialiseringen i dette landet. Jeg syns jeg har måttet drikke uhorvelig mye kaffe for å bli den jeg er i dag.

- Hva tror du om sikkerhetsbransjens utvikling fremover?

- Utviklingen går i bølger. Mens jeg var i

Hafslund var jeg for eksempel med på et prøveprosjekt for fangetransport. Evalueringer viste at fengselsvesenet, rettsvesenet, politiet, og til og med fangene var fornøyde. Etter 8000 transporter hadde vi ikke fått en eneste klage. Likevel ble tjenestene nedlagt av den rødgrønne regjeringen. Begrunnelsen var ideologisk. Jeg tror vi vil se politikere som er mer pragmatiske fremover og at sikkerhetsbransjen vil få mer å gjøre.

- Eksempler på oppgaver hvor bransjen kan spille en viktigere rolle er innen passkontroll og annen grensevakt. Jeg tror også havnesikkerhet vil vokse. Et annet dårlig beskyttet terrormål er cruiseskip med flere tusen passasjerer. Utsatt er også busser og tog.

- Jeg har vokst opp med faren for IRA-bomber og har anti terrortrening. Dessverre har Norge fått en virkelighet som er blitt mer lik det andre land har levd med lenge. Da er det viktig at vektere og teknikere er våre øyne og ører. Vi så det under 22 juli, at vektere bidro sterkt til å håndtere terror. Dessverre er dette et alvor som vil prege oss alle og gjøre sikkerhetsbransjen viktig.

«Dette intervjuet er tidligere publisert i boken «Ledere utenfra» av Baard Fiksdal, utgitt av NHO Service. Gjengivelsen har forfatterens tillatelse. Hele boken kan bestilles eller lastes ned via NHO Service sine nettsider. »